

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 913: Cần Phải Quán Chiếu Vi Mật, Kiểm Nghiệm Vi Mật. Từng Bước Từng Bước Đi Vào Vi Tế, Xả Rồi Lại Xả

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 078)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cần phải quán chiếu vi mật, kiểm nghiệm vi mật. Từng bước từng bước đi vào vi tế, xả rồi lại xả.】

Bốn câu này là nói về sự dụng công, công phu phải dùng như thế nào? Bình thường chúng ta nói trì giới, niệm Phật, tụng kinh, tu định, trì chú, những điều này đều là thủ đoạn, đều là phương pháp. Những thủ đoạn, phương pháp này có đắc lực hay không, thì chính là nằm ở mấy câu này. Nếu như quý vị chỉ chú trọng tu trên sự tướng, thì chính là phần trước đã giảng “thủ pháp trụ tướng” (chấp thủ vào pháp, trụ vào tướng), cho dù có khổ tu thế nào đi nữa, công phu cũng không đắc lực. Cái gọi là không đắc lực, kỳ thực mà nói, ở chỗ này giảng là “kiểm nghiệm”, tự quý vị xem xét lại một chút, trắc nghiệm lại một chút, thì sẽ hiểu rõ ngay thôi. Chúng ta nói thô thiển một chút, quý vị hãy tự phản tỉnh, xem công phu của mình có đắc lực hay không. Phản tỉnh từ đâu? Vọng tưởng của quý vị có giảm bớt hay không, phiền não có giảm bớt hay không. Nếu như vọng tưởng, phiền não, phân biệt, chấp trước, lo âu, vướng bận của chúng ta đã giảm bớt, năm nay ít hơn năm ngoái, thì công phu của quý vị đã đắc lực; tháng này ít hơn tháng trước, đó là công phu rất tốt, quý vị có tiến bộ rất lớn. Nếu như có thể tiến vào cảnh giới tuần này tốt hơn tuần trước, thì có thể chúc mừng quý vị, trong đời này nếu quý vị có thể tinh tấn không gián đoạn, quý vị quyết định sẽ thoát khỏi Tam giới. Một tuần so với một tuần càng đắc lực hơn, công phu này vô cùng rõ rệt hiển nhiên, niệm Phật như vậy thì thật sự gọi là nắm chắc phần vắng sanh.

“Từng bước từng bước đi vào vi tế”, thì đi vào bằng cách nào? Căn bản mà nói, không có gì khác, chính là xả, chính là buông xuống, danh văn lợi dưỡng, thân tâm thế giới thấy đều buông xuống; bắt buộc phải khiến cho bản thân mình

không còn tham ái, không còn ham thích, như vậy mới được! Cái này cũng thích, cái kia cũng không nở bỏ, vậy thì hồng bát rồi, vậy thì hồng thật rồi. Hãy thử nghĩ xem, Thích Ca Mâu Ni Phật sau khi xuất gia, trên mình chỉ có ba y một bát, ngoài những thứ này ra, may mắn chẳng có tài sản gì, xả được sạch sành sanh. Đây chính là từng bước từng bước đi vào vi tế, may mắn đều không chấp trước.

“Quán chiếu”, phần trước cũng đã giảng rất nhiều, trong quá trình tu hành Phật pháp, nếu có thể đề khởi được quán chiếu, thì công phu liền bắt đầu đắc lực; nếu như không có quán chiếu, những gì quý vị tu học gọi là “Danh tự vị”, là “Danh tự tức” trong Lục Tức mà Thiên Thai Đại sư đã giảng, “Danh tự tức” chính là hữu danh vô thực. Thí dụ như quý vị thọ giới, thọ một giới Bồ Tát, quý vị không phải là Bồ Tát, quý vị chỉ mang cái danh của Bồ Tát, thọ Bồ Tát giới, là hữu danh vô thực. Thế nào gọi là “Quán hạnh”? Quán hạnh là chân chánh chiếu theo đó mà làm, “Quán” là đem tư tưởng, quan niệm của chúng ta thay đổi lại. Trước khi chưa học Phật, quan niệm của chúng ta là quan niệm luân hồi, dùng tâm luân hồi tạo nghiệp luân hồi, quẩn quanh trong Lục đạo luân hồi. Hiện tại học Phật, giác ngộ rồi, đem tâm luân hồi chuyển biến thành tâm Bồ Đề, quan niệm này đã được thay đổi lại. Tâm Bồ Đề là gì? Chúng ta dùng ngay lời trong “Kinh Kim Cang” mà nói, biết được tất cả pháp vô thật vô hư, đây là Quán, hiểu rõ đạo lý này. Phật nói với chúng ta tất cả pháp vô thật vô hư, tất cả pháp đều do nhân duyên sanh, đương thể tức không, liễu bất khả đắc. Những giáo huấn trong kinh văn này phải thời thời khắc khắc ghi nhớ trong tâm, nếu trong đời sống của chúng ta nó khởi tác dụng, thì đây chính là Quán chiếu. Biết được chân tướng sự thật này, đối với tất cả các pháp quý vị tự nhiên sẽ không chấp trước. Vì sao không chấp trước? Bởi vì đương thể tức không, liễu bất khả đắc. Cái gọi là chấp trước, chẳng qua chỉ là một cái vọng tưởng mà thôi, vọng tưởng làm hồng việc, vọng tưởng chướng ngại tâm tánh. Chân thật đi làm như vậy, gọi là Quán hạnh, gọi là Quán chiếu, công phu này của quý vị sẽ đắc lực, quý vị có thể nhìn thấu, quý vị có thể buông xuống.

“Vi mật” là hướng về chỗ sâu, là hướng về chỗ vi tế. Chỗ sâu, chỗ vi tế ở đâu? Là ở nội tâm, ở tập khí từ vô thủy, phải từ chỗ này mà đi quán chiếu. “Kiểm nghiệm vi mật”, kiểm nghiệm là ở trên sự, là ở trong hành vi đời sống của chúng ta, mà đi phản tỉnh, đi quan sát, đi trải nghiệm, xem thử có thật sự buông xuống chưa? Có thật sự giác ngộ chưa? Những lời giáo huấn quan trọng của Phật trên kinh điển có ghi nhớ hết chưa? Có thể thời thời khắc khắc hiển lộ

ra hay không? Gặp người, gặp việc, thuận cảnh, nghịch cảnh, có thể lập tức đem giáo huấn của Phật hiển lộ ra hay không? Khởi tâm động niệm, hết thấy ngôn hạnh, đều phải y chiếu theo lời dạy của Phật đà, không vi phạm kinh huấn, đây là “Kiểm nghiệm vi mật”; chỉ có dụng công như vậy, mới thật sự có thể từng bước từng bước đi vào vi tế. Trong A Lại Da Thức hàm tàng tập khí vô minh, vô cùng sâu thẳm! Bát địa Bồ Tát mới thấy được tướng vi tế của A Lại Da, điều này chúng ta phải hiểu rõ, ngàn vạn lần không được khinh suất lơ là, tâm thô ý thiên thì sẽ không thể thành tựu, mà phải tế tâm. “Khiển chi hựu khiển”, “khiển” là rời khỏi, buông xuống, buông xuống, buông xuống rồi lại buông xuống, phải làm như vậy.